

Sygn. akt V U 1265/13

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 11 grudnia 2013 r.

Sąd Okręgowy w Kaliszu V Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący SSO Ewa Nowakowska

Protokolant Alina Kędzia

po rozpoznaniu w dniu 11 grudnia 2013 r. w Kaliszu

odwołania C. B.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

z dnia 5 września 2013 r. Nr (...)

w sprawie C. B.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O.

o emeryturę

zmienia zaskarżoną decyzję Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w O. z dnia 5 września 2013 r. znak (...) w ten sposób, że przyznaje C. B. emeryturę od (...).

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 05.09.2013 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych w O. odmówił C. B. przyznania emerytury, gdyż jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. nie udowodnił co najmniej 15 lat pracy w warunkach szczególnych na dzień 01.01.1999 r. (a tylko 3 lata, 7 miesięcy i 22 dni). Odmówiono bowiem zaliczenia okresu od 23.06.1976 r. do 31.01.1994 r. na stanowisku monter instalacji wodno-kanalizacyjnych i gazowych w przedsiębiorstwie (...), gdyż nie przedstawił właściwego świadectwa pracy w szczególnych warunkach.

Odwołanie od tej decyzji wniósł do Sądu C. B. domagając się przyznania emerytury z tytułu ponad 15-letniego wykonywania pracy w szczególnych warunkach, a na dowód charakteru pracy w zakwestionowanym okresie pracy w powołał świadków. Organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd ustalił i zważył co następuje:

C. B., urodzony w dniu (...), z wykształceniem podstawowym, w okresie od 23.06.1976 r. do 31.01.1994 r. zatrudniony był w Przedsiębiorstwie (...) w P. na stanowisku monter instalacji wodno-kanalizacyjnych i gazowych. Z dokumentów osobowych uzyskanych przez Sąd od podmiotu przechowującego akta osobowe z tego przedsiębiorstwa wynika, że odwołujący się został zatrudniony w Przedsiębiorstwie (...) w P. od początku na stanowisku monter instalacji wodno-kanalizacyjnych i gazowych i takie stanowisko zajmował przez cały okres pracy w tym zakładzie. W trakcie zatrudnienia zdobył kwalifikacje spawacza, o czym świadczy książka spawacza z 11.02.1988 r.

W aktach osobowych znajduje się świadectwo wykonywania pracy, zaliczonej do pierwszej kategorii zatrudnienia. Dokument ten nie zawiera daty wydania, ale numer rej (...) wskazuje, że pochodzi z 1981 r. Z powołaniem na wykaz

branżowy stanowisk, zawarty w zarządzeniu Ministra Rolnictwa nr 61/80 z dnia 03.07.1980 r., pracę odwołującego się, od początku jego zatrudnienia w (...) na stanowisku montera, zakwalifikowano jako wymienioną w dziale V poz. 1 pkt. 2 wykazu, co uprawniało do uznania jej jako należącej do pierwszej kategorii zatrudnienia.

W oparciu o zeznania świadków I. K. i M. W. Sąd ustalił, że odwołujący się podczas całego okresu zatrudnienia w przedsiębiorstwie (...) pracował jako monter przy zakładaniu wodociągów i kanalizacji na terenie powiatów (...) i (...). Zawsze wiązało się to z pracą w głębokich wykopach. Praca była wykonywana stale, bez względu na porę roku, nawet w okresie zimowym. Odbywała się z narażeniem na osypanie ziemi w wykopie, często z naruszeniem zasad bezpieczeństwa. Jej szkodliwość wiązała się też z wdychaniem opiółków azbestu podczas piłowania rur zawierających ten pierwiastek.

Stanowisko, na którym pracował odwołujący się wymienione jest w wykazie A dział V poz. 1 stanowiącym załącznik do rozporządzenia Rady Ministrów z 7.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. Wprawdzie dział V odnosi się do budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, a zakład pracy odwołującego się (...) należał do sektora rolnictwa, ale świadczył usługi dla wszelkich podmiotów. Praca nie odbiegała od pracy innych zakładów zajmujących się robotami wodnokanalizacyjnymi, dlatego nie ma w ocenie sądu przeszkód do zaliczenia jej jako wykonywanej w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art.184 ust.1 ustawy z 17.12.1998 r. o emeryturach i rentach z FUS (Dz. U. Nr 162 poz.1118 ze zm.) ubezpieczonym urodzonym po dniu 31.12.1948 r. przysługuje emerytura po osiągnięciu wieku przewidzianego w art.32-34, 39 i 40, jeżeli w dniu wejścia w życie ustawy (01.01.1999 r.) osiągnęli:

1. okres zatrudnienia w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze wymagany w przepisach dotychczasowych do nabycia prawa do emerytury w wieku niższym niż 60 lat dla kobiet i 65 lat dla mężczyzna

oraz

2. okres składkowy i nieskładkowy, o którym mowa w art.27.

Stosownie do treści ust.2 emerytura ta przysługuje pod warunkiem nieprzystąpienia do OFE.

Stosownie do treści art. 32 cyt. ustawy ubezpieczeni będący pracownikami, o których mowa w ust. 2-3, zatrudnieni w szczególnych warunkach przez co najmniej przez 15 lat, nabywali prawo do emerytury w wieku obniżonym o 5 lat od podstawowego, o ile udowodnili łączny staż ubezpieczeniowy określony w art. 27 cyt. ustawy wynoszący 20 lat dla kobiet i 25 lat dla mężczyzn. Zgodnie z ust.4 tego przepisu wiek emerytalny, rodzaje prac lub stanowisk oraz warunki, na podstawie których osobom wymienionym w ust.2 i 3 przysługiwało prawo do emerytury, ustala się na podstawie przepisów dotychczasowych tj. rozporządzenia Rady Ministrów z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego oraz wzrostu emerytur i rent inwalidzkich dla pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8 poz.43 ze zmianami).

Paragraf 2 powyższego rozporządzenia stanowi, że okresami prac uzasadniającymi prawo do świadczeń na zasadach określonych w tym rozporządzeniu są okresy, w których praca w szczególnych warunkach wykonywana była stale i w pełnym wymiarze czasu obowiązującym na danym stanowisku pracy. Okresy te stwierdza zakład pracy na podstawie posiadanej dokumentacji w świadectwie wykonywania pracy w szczególnych warunkach. Wobec braku stosownego dokumentu przez sądem możliwe jest wykazywanie charakteru pracy wszelkimi dowodami przewidzianymi w przepisach kodeksu postępowania cywilnego.

Poza sporem jest, że odwołujący się nie przystąpił do OFE.

Zgodnie z art.184 ust.1 cyt. ustawy C. B., jako osoba urodzona po 31.12.1948 r. (tj. w dniu (...)), winien warunki stażowe tj. 25 lat okresów składkowych i nieskładkowych oraz 15-letni okres pracy w szczególnych warunkach wykazać na dzień 01.01.1999 r. Jak wynika z danych ZUS na w/w dzień udowodnił wymagany 25 letni składkowy i nieskładkowy

(łącznie 25 lat i 8 miesięcy). Do pracy w szczególnych warunkach zaliczono mu okres 3 lat, 7 miesięcy i 22 dni na przestrzeni od 1.03.1974 r. do 31.10.1975 r. i od 10.05.1995 r. do 30.04.1997 r. Łącznie z pracą w przedsiębiorstwie (...)odwołujący się wykazał więc ponad 15 lat pracy w szczególnych warunkach.

Uzasadnieniem przyznania prawa do emerytury w obniżonym wieku jest wykonywanie pracy narażającej na szybsze zrealizowanie się ryzyka emerytalnego z powodu wcześniejszej niż powszechnie, utraty sprawności psychofizycznej pracownika

Dla oceny czy pracownik pracował w szczególnych warunkach nie ma istotnego znaczenia nazwa zajmowanego stanowiska, tylko rodzaj powierzanej mu pracy. Praca w szczególnych warunkach to praca wykonywana stale, codziennie i w pełnym wymiarze czasu pracy w warunkach pozwalających na uznanie jej za jeden z rodzajów pracy wymienionych w wykazie stanowiącym załącznik do rozporządzenia z 07.02.1983 r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze. (patrz wyrok Sądu najwyższego z 09.05.2011 r. w sprawie III UK 174/10. -LEX 901652).

W niniejszej sprawie należy więc przyjąć, że spełnione zostały warunki stażowe tak co do ogólnego stażu ubezpieczeniowego jak i 15 lat pracy w szczególnych warunkach. Wniosek o emeryturę złożony został w dniu 24.07.2013 r. Wiek 60 lat C. B.ukończył w dniu (...), zatem od tego dnia uzyskał prawo do emerytury z art., 184 cyt. ustawy.

Zaskarżona decyzja podlegała więc zmianie i zgodnie z art.477¹⁴ §2 k.p.c. orzeczono jak w wyroku.